

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

DECIZIA 2007/845/JAI A CONSILIULUI

din 6 decembrie 2007

privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmării și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 30 alineatul (1) literele (a) și (b) și articolul 34 alineatul (2) litera (c),

având în vedere inițiativa Regatului Belgiei, a Republicii Austria și a Republicii Finlanda,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Criminalitatea organizată transfrontalieră urmărește, în principal, obținerea unor foloase financiare. Aceste foloase financiare constituie un stimulent pentru săvârșirea altor infracțiuni cu scopul obținerii unor profituri și mai mari. În consecință, autoritățile represive ar trebui să dispună de competențele necesare investigării și analizării pistelor financiare ale activității infracționale. Pentru combaterea eficientă a criminalității organizate, informațiile care pot duce la identificarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a altor bunuri ce aparțin infractorilor trebuie să facă obiectul unui schimb rapid între statele membre ale Uniunii Europene.

(2) Consiliul a adoptat Decizia-cadru 2003/577/JAI din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor ⁽²⁾ și Decizia-cadru 2005/212/JAI din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea ⁽³⁾, care se

referă la anumite aspecte ale cooperării judiciare în materie penală în domeniul înghețării și confiscării produselor, a instrumentelor și a altor bunuri având legătură cu infracțiunile.

(3) Este necesar să se stabilească o cooperare strânsă între autoritățile competente din statele membre implicate în identificarea produselor ilicite și a altor bunuri care ar putea face obiectul unei confiscări și să se ia măsuri care să permită comunicarea directă între aceste autorități.

(4) În acest scop, în statele membre ar trebui să funcționeze oficii de recuperare a creanțelor cu competențe în aceste domenii, între care să se asigure efectuarea unui schimb rapid de informații.

(5) Rețeaua Interagenției Camden de Recuperare a Creanțelor (CARIN), creată la Haga la 22-23 septembrie 2004 de către Austria, Belgia, Germania, Irlanda, Regatul Unit și Țările de Jos, constituie deja o rețea globală de practicieni și experți al cărei scop îl constituie consolidarea cunoașterii reciproce în privința metodelor și tehnicilor din domeniul identificării transfrontaliere, înghețării, sechestrului și confiscării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile. Prezenta decizie ar trebui să vină în completarea CARIN, oferind un temei juridic schimbului de informații dintre oficii de recuperare a creanțelor din toate statele membre.

(6) În Comunicarea adresată Consiliului și Parlamentului European, „Programul de la Haga: Zece priorități pentru următorii cinci ani”, Comisia a pledat în favoarea consolidării instrumentelor destinate soluționării unor aspecte financiare ale criminalității organizate, între altele, prin promovarea înființării în statele membre a unor unități de informații secrete privind bunurile provenite din săvârșirea de infracțiuni.

⁽¹⁾ Avizul din 12 decembrie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 196, 2.8.2003, p. 45.

⁽³⁾ JO L 68, 15.3.2005, p. 49.

- (7) Cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor și cea dintre oficiile de recuperare a creanțelor și alte autorități însărcinate să faciliteze urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni ar trebui să se desfășoare prin intermediul procedurilor și în termenele prevăzute de Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații publice și secrete între autoritățile represive din statele membre ale Uniunii Europene⁽¹⁾, inclusiv motivele de refuz cuprinse în aceasta.
- (8) Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere acordurilor de cooperare încheiate în temeiul Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului din 17 octombrie 2000 privind acordurile de cooperare între unitățile de informații financiare ale statelor membre în ceea ce privește schimbul de informații⁽²⁾ și acordurile existente privind cooperarea polițienească,

DECIDE:

Articolul 1

Oficiile de recuperare a creanțelor

- (1) Fiecare stat membru înființează sau desemnează un oficiu național de recuperare a creanțelor, în scopul de a facilita urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a altor bunuri având legătură cu infracțiunile și care ar putea face obiectul unei dispoziții de înghețare, sechestru sau confiscare emise de o autoritate judiciară competentă în cursul unor proceduri penale sau, în măsura permisă de dreptul intern al statului membru în cauză, în cursul unor proceduri civile.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), un stat membru poate, în conformitate cu dreptul său intern, să înființeze sau să desemneze două oficii de recuperare a creanțelor. Atunci când într-un stat membru există mai mult de două autorități însărcinate să faciliteze urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni, acesta desemnează ca puncte de contact cel mult două dintre oficiile sale de recuperare a creanțelor.
- (3) Statele membre indică autoritățile care constituie oficiile naționale de recuperare a creanțelor în sensul prezentului articol. Statele membre notifică această informație și orice schimbări ulterioare, în scris, Secretariatului General al Consiliului. Această notificare nu împiedică alte autorități însărcinate să faciliteze urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni să procedeze la schimbul de informații, în temeiul articolelor 3 și 4, cu un oficiu de recuperare a creanțelor dintr-un alt stat membru.

Articolul 2

Cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor

- (1) Statele membre se asigură că oficiile lor de recuperare a creanțelor cooperează între ele în scopurile stabilite la articolul

1 alineatul (1), prin schimbul de informații și de cele mai bune practici, atât la cerere, cât și spontan.

- (2) Statele membre se asigură că această cooperare nu este stânjenită de statutul oficiilor de recuperare a creanțelor în dreptul intern, indiferent că acestea fac parte sau nu dintr-o autoritate administrativă, represivă sau judiciară.

Articolul 3

Schimbul de informații, la cerere, dintre oficiile de recuperare a creanțelor

- (1) Un oficiu de recuperare a creanțelor dintr-un stat membru sau o altă autoritate dintr-un stat membru însărcinată să faciliteze urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni poate solicita unui oficiu de recuperare a creanțelor dintr-un alt stat membru o informație în scopurile prevăzute la articolul 1 alineatul (1). În acest sens, acesta se bazează pe Decizia-cadru 2006/960/JAI și pe normele adoptate pentru punerea în aplicare a acesteia.

- (2) La completarea formularului prevăzut în Decizia-cadru 2006/960/JAI, oficiul de recuperare a creanțelor solicitant precizează obiectul și motivul cererii, și natura procedurii. De asemenea, acesta furnizează informații detaliate cu privire la bunurile vizate sau căutate (conturi bancare, bunuri imobiliare, automobile, iahturi sau alte bunuri de mare valoare) și/sau persoanele fizice sau juridice despre care se presupune că sunt implicate (de exemplu, nume, adrese, date și locuri de naștere, data înmatriculării, acționarii, sediile). Aceste informații detaliate sunt cât mai precise posibil.

Articolul 4

Schimbul spontan de informații între oficiile de recuperare a creanțelor

- (1) Oficiile de recuperare a creanțelor sau alte autorități însărcinate să faciliteze urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni pot, în limitele dreptului intern aplicabil și fără o solicitare în acest sens, să facă schimb de informații pe care acestea le consideră necesare pentru îndeplinirea sarcinilor unui alt oficiu de recuperare a creanțelor, în cursul urmăririi obiectivelor prezentei decizii stabilite la articolul 1 alineatul (1).
- (2) Schimbului de informații în temeiul prezentului articol i se aplică, *mutatis mutandis*, dispozițiile articolului 3.

Articolul 5

Protecția datelor

- (1) Fiecare stat membru se asigură că normele stabilite privind protecția datelor sunt aplicate și în cadrul procedurii privind schimbul de informații prevăzut în prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L 386, 29.12.2006, p. 89.

⁽²⁾ JO L 271, 24.10.2000, p. 4.

(2) Utilizarea informațiilor care au fost schimbate în mod direct sau bilateral în conformitate cu prezenta decizie este supusă dispozițiilor naționale privind protecția datelor din statul membru destinatar, caz în care informațiile sunt supuse aceluiași norme privind protecția datelor ca și când ar fi fost colectate de către statul membru destinatar. Datele personale prelucrate în contextul aplicării prezentei decizii sunt protejate în conformitate cu dispozițiile Convenției Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 privind protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal și, pentru statele membre care l-au ratificat, ale Protocolului adițional din 8 noiembrie 2001 la convenția respectivă, privind autoritățile de control și fluxurile transfrontaliere de date. Principiile din Recomandarea nr. R(87) 15 a Consiliului Europei privind reglementarea utilizării datelor cu caracter personal în activitatea poliției ar trebui, de asemenea, luate în considerare atunci când autoritățile de aplicare a legii prelucrează date obținute în temeiul prezentei decizii.

Articolul 6

Schimbul în domeniul celor mai bune practici

Statele membre se asigură că oficiile de recuperare a creanțelor fac schimb de cele mai bune practici referitoare la modalitățile de sporire a eficienței eforturilor statelor membre în urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a altor bunuri având legătură cu infracțiunile, care ar putea deveni obiectul unei dispoziții de înghețare, sechestru sau confiscare emise de către o autoritate judiciară competentă.

Articolul 7

Raportul cu acordurile de cooperare existente

Prezenta decizie nu aduce atingere obligațiilor care decurg din instrumentele Uniunii Europene privind asistența juridică reciprocă sau recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești în materie penală, din acordurile bilaterale sau multilaterale sau din aranjamentele dintre statele membre și țări terțe referitoare

la asistența juridică reciprocă, precum și din Decizia 2000/642/JAI și Decizia-cadru 2006/960/JAI.

Articolul 8

Punerea în aplicare

(1) Statele membre se asigură că au capacitatea să coopereze pe deplin în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii până la 18 decembrie 2008. Statele membre comunică până la aceeași dată Secretariatului General al Consiliului și Comisiei textul oricăror dispoziții de drept intern care le permit să se conformeze obligațiilor impuse prin prezenta decizie.

(2) Atât timp cât statele membre nu au pus încă în aplicare Decizia-cadru 2006/960/JAI, trimiterea la respectiva decizie-cadru cuprinse în prezenta decizie se interpretează ca fiind trimiteri la instrumentele aplicabile privind cooperarea polițienească dintre statele membre.

(3) Până la 18 decembrie 2010, Consiliul evaluează respectarea de către statele membre a prezentei decizii, în baza unui raport întocmit de către Comisie.

Articolul 9

Aplicarea

Prezenta decizie produce efecte de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 6 decembrie 2007.

Pentru Consiliu

Președintele

A. COSTA